

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی آسایش گردشگری شهر یاسوج و شهرکرد با استفاده از مدل TCI

محل انتشار:

همایش منطقه ای توریسم و توسعه (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

احمد خادم الحسینی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

هوشمند عطایی - عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور مرکز اصفهان

ناهیدالسادات میرعنایت - دانشجوی کارشناسی ارشد اقلیم و برنامه ریزی محیطی دانشگاه پیام نور مرکز

خلاصه مقاله:

توجه به شناخت تاثیر و ارتباط شرایط آب و هوا با جذب گردشگر و برنامه ریزی گردشگری از اهمیت فراوانی برخوردار است. تغییرات شرایط آب و هوا در طی زمان و مکان از شاخص های مهم و تاثیر گذار امر گردشگری محسوب شده و از تاثیرگذاری بالایی برخوردار است. تغییرات آب و هوا و تاثیرات آن روند جذب گردشگر را دگرگون کرده و بر روی تاثیر می گذارد. از اهداف مهم گردشگر کسب آسایش و رفع خستگی است که شرایط آب و هوا و ویژگی های زمانی آن نقش مهمی را در این امر خواهد داشت. هدف این مقاله تعیین محدوده آسایش و عدم آسایش اقلیم گردشگری با استفاده از مدل TCI در شهرهای یاسوج و شهرکرد می باشد. روش تحقیق در این مقاله به صورت تحلیلی-موردی می باشد. برای تعیین محدوده آسایش اقلیمی شهر یاسوج و شهرکرد با استفاده از مدل TCI از داده های میانگین و حداکثر دمای ماهانه و میانگین و متوسط رطوبت ماهانه و متوسط بارندگی ماهانه و ساعات آفتابی و سرعت باد در دوره آماری 1987-2005 استفاده شد و بر اساس محاسبات انجام شده مشخص گردید که در هر دو شهر، در ماه های ژوئن و جولای و آگوست و سپتامبر که مصادف با خرداد و تیر، مرداد و شهریور است دارای شرایط ایده آل از لحاظ گردشگری می باشند.

کلمات کلیدی:

اقلیم، گردشگری، آسایش، شاخص اقلیم گردشگری TCI، یاسوج، شهرکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/124623>

